

Dünyada Gülümseyecek Bir Yaşam Vardır

— serdarname · 18 Şubat 2012

Bir dünya düşününki!yedi milyar insan,yedi milyar can,yedi milyar düşler,tutkular,özlemler,hasretler,ayrılıklar,nefretler,acılar,göyaşlarında akıp giden umutlar ve yaşayışlar.

Zamanın bizleri neye gebe yapacağı,rüzglerin bizi nereye sürükleyeceği mechuldur.Bazen gürlütüden,lağam gibi kokan düşüncelerden,fahişe sevdalardan,gördüğümüz tanık olduğumuz insanların nefret duygularından sırf kendi egolarını tatmin etmek için yaptıkları canice hareketlerinden ve iki yüzlü suretlerken boğuluk kaçarcasına kendimize sessiliğe ve kimsesizliklere gömeriz.

Sokakların sade ve rengsiz duvarlarından,yollarından geçerken kaldırım taşlarından uzanan kendini her şeyden soyut tutan yaşamdan ve insanlardan bıkmış insanların kirlettiği şehirlerin pislikleri yüzlerinde sinmiş tutkuları sadece kuru bir ekmeğe olan çelimsiz,gözleri içeri kaymış,elleri nasırlı,kirli yüz haltları çökmüş kırışmış sokak insanlarının küçük bir gülümsemeleirne tanıklık ettim.

Umutları çamur deryasına dönen,yarınlarını rüzgarların süpürüp alıp götürdüğü bu insanlar nasıl olurda gülebiliyorlar.Nasıl olurda hakaretlerden,küfürlerden,pisliklerden,lağam gibi kokup kendini belli ettiren fahişe düşüncelerden oluşan bir dünyada halen bile gülebiliyorlar.

Uzaklardan elbiseleri yırtık,ayakabısı eskimiş paçavraya dönmüş,kirli belki günlerce yıkanmamış yüzü kir pas içinde sümüğü ağzına varan yaşı dokuz veya on olan yanıma gelince o kirler içinde zar zor görülen bilen mavî gözlü küçük bir kız çocuğu elinde dört ila 5 tane olan selpakları elime uzatığında yaşamın tüm kirleri içinde küçük yüreği ile kocaman gülüşü beni hayrete düşürüyor.

Durup zamanın akıp giden kararsızlığında nekadar çirkin,ölüm,savaş,çığılık,yokoluş,ayrılıklar,bıtkınlıklar,cinnetlikler kısacası bir cehennem olsada bir cennetin var olduğuna ve bu cennetin GÜLÜMSEME ile olacağına inandım.

Serdar Özdemir..